

FARAO'S STRATEGIEËN (1)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, duizenden jaren geleden vond de Uittocht van het volk van Israël uit Egypte plaats. Israël was er gebonden in slavernij. Op een gegeven moment waren de verdrukkingen zo intens en bitter, dat het volk huilde van verdriet en ellende. En de Here God hoorde hun geschrei en gedacht aan Zijn beloften aan Israëls stamvaders Abraham, Izaäk en Jakob (Ex. 2:23-25; 3:6-10). En God schonk hen een leider, Mozes, die hen uit de slavernij uitvoerde en naar het Beloofde Land Israël bracht. In feite was het God Zelf, Die hen met een sterke hand uit Egypte bevrijdde (Ex. 13:3,9,14,16; 32:11). Ondanks de grote tegenstand van faraö, de koning van Egypte! Maar God is veel en veel sterker. God had de tien plagen, waarmee Hij Egypte trof, eigenlijk absoluut niet nodig. Hij had macht en kracht om Israël subiet uit te leiden en faraö samen met al die Egyptische demonen te vernietigen. Maar dat deed Hij niet. Neen, Hij openbaarde alle Egyptische afgoden, stelde hen ten toon en oefende gerichten over hen uit. Precies zoals Jezus, hangende aan Golgotha's kruis, alle demonische machten uittoog, tentoonstelde en over hen triomfeerde. (Ex. 12:12; Col. 2:15).

Onder wedergeboren christenen is meestal wel bekend, dat Israëls Uittocht uit Egypte een typebeeld is van de verlossing van Gods kinderen, van de Gemeente, uit de wereld en dat faraö hierbij satan typeert. Het is daarom goed om eens te kijken naar een aantal beslissingen en argumenten van faraö in zijn pogingen om de Uittocht van Israël uit Egypte te verhinderen. We kunnen er veel van opsteken en in het bijzonder ook de vaders onder ons. Immers, we vieren vandaag juist ook vaderdag.

We moeten voorts bedenken, dat het hier het volk van Israël betreft op een moment, dat zij nog niet hadden gegeten van het geslachte lam (Ex. 12), nog niet waren uitgevoerd uit Egypte en nog niet door de Rode Zee waren getrokken. In geestelijk overdrachtelijke zin: zij waren nog niet wedergeboren en nog niet gedoopt (1 Cor. 10:1-4). Satan richt zijn pijlen juist op hen, die van plan zijn om God te zoeken en zich te bekeren. Hij richt zijn pijlen tevens op hen, die Jezus intenser en ernstiger willen liefhebben en dienen.

Mijn inleidingsschriftgedeelte is:

Ex. 1:7-10 – “Zo werden de kinderen Israëls vruchtbaar en wiesen overvloedig, en zij vermeerderden, en werden gans zeer machtig, zodat het land met hen vervuld werd. Daarna stond een nieuwe koning op over Egypte, die Jozef niet gekend had; Die zeide tot zijn volk: Ziet, het volk der kinderen Israëls is veel, ja, machtiger dan wij. Komt aan, laat ons wijselijk tegen hetzelfde handelen, opdat het niet vermenigvuldige, en het geschiede, als er enige krijg voorvalt, dat het zich ook niet vervoege tot onze vijanden, en tegen ons strijde, en uit het land optrekke.”

We lezen hier, dat het faraö een doren in het oog was, dat Gods volk groeide en machtig werd. Zo doet ook satan alles om te verhinderen, dat de Gemeente groeit en dat zielen uit zondeslavernij worden verlost.

1. Hoe satan dat in eerste instantie zou kunnen doen, lezen we in de volgende verzen.

Ex. 1:11-14 – “En zij zetten oversten der schattingen over hetzelfde, om het te verdrukken met hun lasten; want men bouwde voor Faraö schatsteden, Pitom en Raâmses. Maar hoe meer zij het verdrukten, hoe meer het vermeerderde, en hoe meer het wies; zodat zij verdrietig waren vanwege de kinderen Israëls. En de Egyptenaars deden de kinderen Israëls dienen met hardigheid; Zodat zij hun het leven bitter maakten met harden dienst, in leem en in tichelstenen, en met allen dienst op het veld, met al hun dienst, dien zij hen deden dienen met hardigheid.”

Faraö (satan) begon met het opleggen van verdrukkingen. In dit geval betrof het schattingen, dat wil zeggen financiële belastingen, waardoor het volk van Israël hard moest werken om

aan die verplichtingen te kunnen voldoen. Maar God maakte meteen duidelijk, dat aan Zijn raadsbesluit niet kan worden getornd, want het volk bleef groeien. Hij heeft voor Zichzelf een Gemeente, een Bruid, verkozen en niets zal Zijn besluit kunnen verhinderen. Mensen die écht Jezus met hun hele hart willen volgen, zullen dan ook door niets kunnen worden tegengehouden. Daarom nam het volk, ondanks de verdrukkingen, tóch in aantal toe. Dus namen ook de verdrukkingen weer toe. Het volk moest steeds harder en harder werken.

2. Maar toen ook dit niet hielp, kwam faraö met boosaardige maatregelen.

Ex. 1:16 – *“En zeide: Wanneer gij de Hebreïnnen in het baren helpt, en ziet haar op de stoelen; is het een zoon, zo doodt hem; maar is het een dochter, zo laat haar leven!”*

Niet alleen werd de arbeid steeds zwaarder. Ook alle pasgeboren jongetjes van het volk van Israël moesten worden gedood.

Dit alles had uiteraard grote gevolgen voor hun huwelijks- en gezinsleven.

Hetzelfde geldt logischerwijs voor ons. Want als vader en moeder steeds harder moeten werken en nog maar weinig tijd hebben voor elkaar en voor de kinderen, dan kunnen de negatieve gevolgen haast niet uitblijven. Dan wordt het ook moeilijk, dat Jezus Christus in de harten van de kindertjes kan worden geboren.

In het doden van de jongetjes zien we satan's uiteindelijke bedoeling. Kost wat kost wil hij verhinderen, dat het Zaad Gods geboren wordt en kan opgroeien tot volwassenheid. Satan wilde middels faraö verhinderen, dat er een bevlogen Israëlitische leider, in dit geval Mozes, zou worden geboren. Dus liet hij de jongetjes doden. Zo liet satan ook de jongetjes in Bethlehem middels koning Herodus doden, hopende dat hij hiermee ook de Zaligmaker Jezus Christus te pakken zou hebben. En hij wil ook verhinderen, dat Jezus in de hartjes van onze kinderen wordt geboren.

In de Hagadah (een vertelling die elk jaar tijdens het Joodse Pesachfeest wordt gelezen) wordt hierover specifiek gesproken. Dan wordt gedeclameerd: *“Hij (God) zag onze ellende: dat is de verhindering van een normaal huwelijksleven, zoals er staat in Ex. 2:25: God zag de kinderen Israëls en begreep (NB, wat er aan de hand was). Onze zorg: dit is: om de zoons, zoals er staat in Ex. 1:22: Faraö gebod zijn hele volk: iedere jongen die geboren wordt, in de rivier zult ge hem werpen.”*

Vandaag stelt de Heilige Geest ons enkele vragen: Zijn er in deze tijd nog mannen, vaders, die quality-time aan hun vrouw en aan hun kinderen geven? Die met hun kinderen de kinderbijbel lezen en met hen bidden? Of vinden zij hun werkring verreweg het belangrijkste? Of willen zij met rust worden gelaten als zij vermoeid van het werk thuiskomen? Hebben zij liever, dat de moeders de kinderen opvoeden? Besteden zij liever de vrije uren aan hobby's?

Hoe belangrijk is het daarom om satan's strategieën te herkennen.

Maar God heeft altijd het laatste Woord. Ondanks alles werd Mozes tóch geboren en hij groeide op en werd op hoge leeftijd (80 jaar oud) door God geroepen om Israël uit te leiden uit Egypte. Maar uiteraard wilde faraö zich niet zo maar gewonnen geven. Laten we bestuderen hoe hij reageerde, toen Mozes hem benaderde.

Dit zijn ook satan's reacties, zodra hij bespeurt dat er in ons hart verlangens beginnen te leven om te zoeken naar die ene en waarachtige God en om de Zaligmaker Jezus Christus te leren kennen. Zo reageert hij als wij een eerste, misschien nog voorzichtige, ontmoeting met Jezus hebben. Want wellicht hebben we voor de eerste maal iets over het Evangelie gehoord. Dit zijn ook zijn reacties als we verlangen om Jezus ernstiger en trouwer te dienen.

3. Ex. 5:1-9 – *“En daarna gingen Mozes en Aäron heen, en zeiden tot Faraö: Alzo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk trekken, dat het Mij een feest houde in de woese-*

tijn! Maar Faraö zeide: Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou, om Israël te laten trekken? Ik ken den HEERE niet, en ik zal ook Israël niet laten trekken. Zij dan zeiden: De God der Hebreëen is ons ontmoet; zo laat ons toch heentrekken, den weg van drie dagen in de woestijn, en den HEERE, onzen God, offeren, dat Hij ons niet overkome met pestilentie, of met het zwaard. Toen zeide de koning van Egypte tot hen: Gij, Mozes en Aäron! waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat heen tot uw lasten. Verder zeide Faraö: Ziet, het volk des lands is alreeds te veel; en zoudt gijlieden hen doen rusten van hun lasten? Daarom beval Faraö, ten zelfden dage, aan de aandrijvers onder het volk, en deszelfs ambtlieden, zeggende: Gij zult voortaan aan deze lieden geen stro meer geven, tot het maken der tichelstenen, als gisteren en eergisteren; laat hen zelven heengaan, en stro voor zichzelf verzamelen. En het getal der tichelstenen, die zij gisteren en eergisteren gemaakt hebben, zult gij hun opleggen; gij zult daarvan niet verminderen; want zij gaan ledig; daarom roepen zij, zeggende: Laat ons gaan, laat ons onzen God offeren! Men verzware den dienst over deze mannen, dat zij daaraan te doen hebben, en zich niet vergapen aan leugenachtige woorden.”

Mozes wilde met het volk Israël de weg van drie dagen in de woestijn gaan. Om daar, buiten bereik van faraö, voor de Heer een feest te houden. De weg van drie dagen verwijst naar Jezus' kruis. Na Zijn kruisdood stond Jezus drie dagen later op uit het graf. Dood en Opstanding! Wie Jezus' dood en Opstanding in het hart heeft ervaren, heeft alle reden om voor de Heer feest te vieren en zichzelf als een offerande aan Hem over te geven. Want dan ben je vrijgekocht en buiten het bereik van de faraö van Egypte (satan) gekomen. Maar faraö wilde Israël niet kwijt. Ook de satan wil zijn gevangenen niet vrijlaten (Jes. 14:17). Faraö's (satan's) reactie was: *“Ik ken de Heer niet. Wie is Hij eigenlijk? Hij bestaat toch niet!”* Satan weet echter donders goed Wie de Heer is, maar hij is een grote leugenaar. Hij wil zelf god zijn, hij wil zelf heersen en aanbeden worden. Daarom zei hij: *“Ik zal jullie niet vrij laten gaan. Want die woorden over dat zogenaamde Evangelie zijn alleen maar leugens. Weet je wat? Ik zal jullie nóg harder laten werken!”*

Israël moest nog harder werken. Terwijl de produktienormen gelijk bleven, moesten zij nu zelf ook het stro verzamelen om de stenen van te maken. Voorheen was dat niet zo! Satan probeert ook ons nog harder te laten werken. Hoe doet hij dat? We lazen het reeds! Hij bewerkstelligt, dat wij zelf stro moeten verzamelen om tichelstenen van te maken. Stro voor het vervaardigen van tichelstenen is een typebeeld voor hoogmoed. Denkt u maar aan het verhaal over het bouwen van een hoge toren in Babel met tichelstenen, toen de mensen daar dachten dat zij op deze wijze (dus in eigen kracht) God konden bereiken (Gen. 11:1-6; 1 Cor. 3:12-14). Satan's strategie zal zijn, dat ons harde werken resulteert in succes. En dat succes zal ons, als wij niet oppassen, brengen tot hoogmoed. Die hoogmoed zal de oorzaak zijn, dat wij ons niet (volledig) kunnen overgeven aan Jezus.

Faraö liet het volk van Israël niet wegtrekken. Toen begon God met Zijn tien plagen. In het Hebreeuws wordt gesproken over tien slagen. Hij begon de Egyptische afgoden slag na slag toe te brengen. En dat zal Hij ook doen, als Hij in ons hart het verlangen bespeurt om vrij te worden van deze wereld en de zondeslavernij en als Hij bemerkt dat we Jezus willen volgen.

Geliefde broeders en zusters, volgende week zullen we deze studie beëindigen. Moge Jezus, onze Heer en Heiland, u en mij deze week zegenen. Amen.